

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/158/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315220023
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1315220023.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej a Mgr. Ingrid Pospíšilovej Degmovej v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, proti žalovanému: C. K., T. XX.XX.XXXX, H. N. G. X, G., zast. advokátom Mgr. Marošom Ožvaldom, so sídlom Grösslingova 6-8, Bratislava, o zaplatenie 351,35 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18. októbra 2016, č.k. 11C 601/2015-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia 351,35 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť ich žalovanému v plnej výške.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca tvrdil že je vlastníkom a prevádzkovateľom distribučnej siete, a že vykonáva jej vyvažovanie, a preto je spotreba plynu bez uzavretej zmluvy o odbere spotrebou plynu patriaceho jemu. Žalobca poukázal na to, že po ukončení zmluvného vzťahu bol na meradle spotreby plynu dodávaného do miesta spotreby zaznamenaný stav 3144 m³ a pri kontrole dňa 30.09.2013 stav 3749 m³, čím mu vznikla škoda neoprávneným odberom vo výške 351,35 eur, keď ako dôkazy označil faktúru a výpočet spôsobenej škody. Žalovaný nesúhlasil, keď uviedol, že je vlastníkom rodinného domu na C. X D. G., ktorý neužíva a prenajíma ho, keďže od roku 1990 žije v G.. Poukázal na to, že v období od októbra 2009 do 31.08.2013 mal jeho rodinný dom v prenájme M. R., ktorý mal uzavreté zmluvy na dodávku služieb, aj zemného plynu. Rodinný dom preberal nový nájomca, ktorý si aj sám uzatváral zmluvu o odbere zemného plynu, pričom žalovaný sa dodatočne dozvedel, že žalobca ku dňu 20.02.2013 ukončil zmluvu o odbere plynu s odberateľom M. R. z dôvodov, ktoré on nepozná, avšak v dodávke plynu bez uzatvorenia zmluvy s akýmkoľvek odberateľom naďalej pokračoval. Namietal, že žalobcovi žiadnu škodu nespôsobil, a že žiadny plyn neodoberal, keď zdôraznil, že žalobca identitu odberateľa v rozhodnom období po celý čas pozná. V reakcii na tvrdenia žalovaného poukázal žalobca na to, že žalovaný potvrdil, že je vlastníkom nehnuteľnosti v ktorej dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu, pričom poukázal na rozhodnutia súdov a dovoľával sa princípu právnej istoty.

3. Súd prvej inštancie posúdil vec právne podľa § 59 zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike. Skonštatoval, že zákon o energetike definuje neoprávnený odber plynu - ak bol odber uskutočnený meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Uviedol, že odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Poukázal na to, že žalovaný je vlastníkom domu na C. X D.

G., pričom potvrdil, že tento dom prenajal na podnikanie pánovi R., keď v zmluve mali dohodnuté, že energie si prihlási a bude platiť sám. Žalovaný uviedol, že nikdy nemal uzatvorenú zmluvu o dodávke zemného plynu, keďže toto si vybavovali nájomcovia sami. Svedok M. R. potvrdil, že mal uzatvorenú zmluvu na dodávku plynu, a neskôr priestory prevzal pán C., ktorý tiež sám uzavrel zmluvu so žalobcom. Svedok V. C. K., syn žalovaného, vypovedal, že jeho otec dom prenajímал, a keď bol nájom ukončený, bol spísaný protokol a nový nájomca uzatváral zmluvu na odber plynu sám. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca tvrdil, že mu vznikla škoda, pričom zmluvu na dodávku plynu mal uzatvorenú s konkrétnymi nájomcami predmetnej nehnuteľnosti, a žalovaný ako vlastník nehnuteľnosť neobýval, plyn nevyužíval a nemal dôvod na uzavretie zmluvy o dodávke plynu. Súd prvej inštancie nesúhlasil s názorom žalobcu, že rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, na ktoré poukazoval, je relevantné aj na prejednávany prípad. Nestotožnil sa ani s jeho názorom, že je irelevantné, aké boli vzťahy medzi vlastníkom nehnuteľnosti a údajnými nájomcami, a že za vzniknutú škodu vždy zodpovedá vlastník nehnuteľnosti, ktorý je zodpovedný za to, že v jeho nehnuteľnosti dochádza k neoprávnenému odberu zemného plynu. Vyhodnotil, že za situácie, keď žalobca mal uzatvorené zmluvy na odber zemného plynu s konkrétnymi osobami a vedel kto plyn odoberá a kedy sa daný konkrétny zmluvný vzťah skončí, nemožno od vlastníka nehnuteľnosti bez zmluvného vzťahu so žalobcom požadovať, aby niesol zodpovednosť za prípadný neoprávnený odber. Uzavrel, že skutočnosť, že žalovaný je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, nezakladá jeho zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu, a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal ich náhradu voči žalobcovi v plnej výške.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, alebo zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Opätovne tvrdil zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber zemného plynu v tejto nehnuteľnosti a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob 122/2013, z ktorého vyplýva, že nie je povinnosťou žalobcu zisťovať, kto skutočne odoberal plyn bez zmluvného vzťahu, a teda či nehnuteľnosť užíval jej vlastník alebo nejaký iný subjekt na základe nájomnej zmluvy, keď práve vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, že do jeho domu bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako aj ESLP namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s princípom právnej istoty, pričom svoj nesúhlas s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici neodôvodnil. Nesúhlasil s tvrdeniami súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, že on uzatvoril zmluvu o dodávke plynu s konkrétnymi nájomcami, a že vedel kto plyn odoberá. V tejto súvislosti zdôraznil, že nikdy netvrdil, že uzatváral zmluvy o dodávke zemného plynu, keďže takéto zmluvy ako dodávateľ ani neuzatvára, pretože plyn nedodáva, a je len prevádzkovateľom distribučnej siete. Kompetencie dodávateľa zemného plynu a prevádzkovateľa distribučnej siete sú aj v zmysle legislatívy oddelené. Vyššie uvedené predpoklady súdu prvej inštancie sú preto v rozpore s jeho tvrdeniami a obsahom súdneho spisu. V tejto súvislosti veľmi podrobne vysvetlil svoje postavenie a úlohu podľa zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike ako prevádzkovateľa a vlastníka distribučnej siete a súdu prvej inštancie vytkol, že vychádzal z nesprávneho posúdenia jeho činnosti a postavenia, ktoré vyplýva priamo z ustanovení zákona o energetike. Napadnuté rozhodnutie považoval aj za nedostatočne odôvodnené, keď zdôraznil povinnosť súdu vyrovnať s argumentom, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci a vyžaduje sa naň špecifická odpoveď. Namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal so závermi rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob 122/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorý predložil do konania. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne a nepresvedčivé a porušuje jeho právo na spravodlivý proces.

5. Žalovaný žiadal vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že žalobca nezdôvodnil a nepreukázal jednotlivé predpoklady nároku na náhradu škody, a to protiprávny akt jeho ako škodcu, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnym aktom a vznikom škody a zavinenie. Vyjadril presvedčenie, že žalobca neuniesol na svoje tvrdenia dôkazné bremeno, a preto bola žaloba zamietnutá oprávnene. Poukázal na to, že jediným odôvodnením žalovaného nároku bolo odvolávanie sa žalobcu na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob 122/2013, ktoré sa ale vzťahuje na iné skutkové okolnosti, a to na odber plynu neznámym páchatelom cez ilegálny prepój, keď navyše toto rozhodnutie krajského súdu je arbitrárne. Mal za to, že nie je možné zodpovednosť za náhradu škody preniesť na vlastníka nehnuteľnosti len všeobecným konštatovaním, že pre dodávateľa by to bolo inak komplikované. V posudzovanej veci bolo navyše jednoznačne preukázané, že nehnuteľnosť užíval a plyn odoberal M. R. a nie on, čo je iná situácia ako bola predmetom konania pred Krajským súdom Banská Bystrica. Poukázal na rozsudok Krajského

súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob 132/2012 zo dňa 12.06.2013, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Pezinok o zamietnutí žaloby totožného žalobcu o zaplatenie náhrady za neoprávnený odber plynu, v ktorom súd uviedol, že na konštatovanie zodpovednosti konkrétneho subjektu a deklarovanie povinnosti zaplatiť škodu spôsobenú neoprávneným odberom musí byť preukázané, kto odoberal plyn. Zdôraznil, že identita odberateľa bola žalobcovi po celý čas známa.

6. V reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrval žalobca na svojej argumentácii, že vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, že do jeho nehnuteľnosti bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti poukázal na právne závery súdov rôznych stupňov, ktorých rozhodnutia potvrdzujú dôvodnosť jeho žaloby, a to Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob 122/2013, 41Cob 251/2011, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co 92/2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 169/2016 a 5Co 308/2017, Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C 113/2016 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 29Cbi 1/2015 a 27Cb 29/2016.

7. Žalovaný vo svojej reakcii na vyjadrenie žalobcu zopakoval, že žalobca v skutočnosti nespochybňuje, že jeho rodinný dom v rozhodnom čase, kedy dochádzalo k neoprávnenému odberu plynu, užíval M. R. a že on tento dom neužíval, keď táto skutočnosť bola žalobcovi známa už pred podaním žaloby. Mal za to, že všetky žalobcom predložené rozhodnutia súdov vychádzajú v tejto podstatnej časti z odlišnej skutkovej situácie a na prejednávanej prípad sa nedajú použiť, a opätovne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob 132/2012 zo dňa 12.06.2013. Opätovne uviedol, že žalobca stále nešpecifikoval splnenie jednotlivých predpokladov nároku na náhradu škody s poukazom na § 420 ods. 3 Obč. zák.. Nesúhlasil s právnym názorom vyjadreným Krajským súdom v Trenčíne, že za odberateľa plynu podľa § 182 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike je potrebné považovať v zásade osobu, ktorá nakupuje plyn, a ak takej osoby niet, je za odberateľa plynu, ktorý má povinnosť k náhrade škody, potrebné považovať osobu, ktorá je vlastníkom odberného miesta, lebo tá rozhoduje, kto sa stane skutočným odberateľom na účel vlastnej spotreby, a že ide v podstate o objektívnu zodpovednosť. Mal za to, že zo žiadnych ustanovení zákona o energetike sa nedá odvodiť záver, že vlastníka nehnuteľnosti je možné považovať za odberateľa plynu, aj keď plyn v skutočnosti neodoberá. Krajský súd v Trenčíne vykladal podľa jeho názoru pojem odberateľ v rozpore s jeho bežným jazykovým významom a kreoval zodpovednostný vzťah, ktorý sa v zákone nenachádza. Poukázal na to, že zákon o energetike má v otázkach zodpovednosti za neoprávnený odber plynu medzery, ktoré by mohli viesť k sťaženiu uplatnenia si práva na náhradu škody, tieto ale musí vyriešiť zákonodarca a nie je ich možné vyplniť aplikáciou práva súdom. Žalobcom citovanými rozhodnutiami súdov sa podľa jeho interpretácie vinie argument, že je potrebné v záujme spravodlivosti a ochrany záujmov dodávateľa plynu identifikovať subjekt zodpovedný za neoprávnený odber aj v situáciách, keď skutočný odber nie je známy, a teda definovať akúsi prezumpciu odberateľa v osobe vlastníka nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádza odberné miesto. Pri akceptovaní tohto pohľadu na vec musí však ísť o vyvrátenú prezumpciu, ktorá platí iba v prípade, ak sa nepreukáže opak. V prejednávanej veci sa opak preukázal, keď osoba skutočného odberateľa je známa, a preto použitie prezumpcie zodpovednosti vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber nie je na mieste. Navyac Občiansky zákonník stojí na princípe subjektívnej zodpovednosti, pričom žalobca je dodávateľ a žalovaný spotrebiteľ, ktorý tvrdí neoprávnený odber nijako nezavinil.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť, a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nie je v odvolacom konaní preskúmateľný. Vzhľadom na spôsob, ktorým súd prvej inštancie rozsudok vypracoval, nie je možné pre nedostatok zákonom daných náležitostí rozsudku ako i nedostatočnosť jeho odôvodnenia zistiť, o čom vlastne súd prvej inštancie konal, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, ktoré tvrdené skutočnosti mal za preukázané, ako ich právne posúdil, ani ako aplikoval ním uvedené zákonné ustanovenie.

9. V tejto súvislosti dáva odvolací súd súdu prvej inštancie do pozornosti, že podľa ust. § 220 ods. 2 C.s.p. bolo jeho povinnosťou v odôvodnení rozsudku uviesť čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Ďalej bolo jeho povinnosťou jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal

ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. V odôvodnení rozsudku musí byť teda uvedené, ktoré dôkazy súd vykonal, ktoré skutočnosti mal za preukázané, a ktorými dôkaznými prostriedkami, pričom nestačí uviesť len veľmi strohé zistenia z výsluchov a všeobecné konštatovanie o vykonaní dokazovania bez súčasného uvedenia vykonaných dôkazov a akéhokoľvek ich vyhodnotenia (ako to bolo v danom prípade). Z ust. § 191 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že súd bol v rozsudku povinný vyhodnotiť dôkazy, a to podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, a zdôvodniť, ktoré dôkazy zoberal pri rozhodovaní veci do úvahy, a z akých dôvodov prípadne na niektoré z dôkazov neprihliadol. Po uvedení ktoré skutočnosti mal za preukázané, bolo povinnosťou súdu vec posúdiť po právnej stránke, teda vyvodiť právne závery a aplikovať na zistený skutkový stav konkrétnu právnu normu. Odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie rozsudku musí obsahovať dostatok dôvodov, ich uvedenie musí byť zrozumiteľné a rozhodnutie presvedčivé.

10. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, čoho sa žalobca domáha, a čo tvrdí žalovaný, z predloženého spisu však odvolací súd zistil, že obsah sporovými stranami v konaní predložených listinných dôkazov do odôvodnenia svojho rozsudku vôbec neuviedol, a ani sa nimi nezaoberal, neuviedol ani, ktoré skutočnosti mal za preukázané, hoci je na nich (čo však odvolací súd pre absenciu dostatočného odôvodnenia rozhodnutia len predpokladá) založený výrok rozsudku o zamietnutí žaloby. Po uvedení čoho sa žalobca domáha a ako sa vyjadril žalovaný uviedol súd prvej inštancie znenie ust. § 59 zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike (hoci žalobca svoj nárok odvodzoval od ust. § 82 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike), pričom ani neuviedol, ako ho na posudzovanú vec aplikoval. Ak skonštatoval, že zákon o energetike definuje neoprávnený odber plynu - ak bol odber uskutočnený meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, odvolací súd uvádza, že tento záver jednak nie je správny, pretože v ust. § 82 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike, ktoré aj na posudzovanú vec dopadá, je uvedených niekoľko skutkových podstát, ktoré predstavujú neoprávnený odber plynu, keď navyše práve uvedená skutková podstata vôbec nebola predmetom sporu, pretože žalobca netvrdil, že k neoprávnenému odberu došlo meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Ďalej sú v odôvodnení uvedené zistenia z výsluchov žalovaného a svedkov. Ak súd prvej inštancie zrejme na ich základe prijal záver o tom, že žalobca tvrdil, že mu vznikla škoda, pričom zmluvu na dodávku plynu mal uzatvorenú s konkrétnymi nájomcami predmetnej nehnuteľnosti, keď žalovaný ako vlastník nehnuteľnosti neobýval, plyn nevyužíval a nemal dôvod na uzavretie zmluvy o dodávke plynu, a že za situácie, keď mal žalobca uzatvorené zmluvy na odber zemného plynu s konkrétnymi osobami a vedel, kto plyn odoberá a kedy sa daný konkrétny zmluvný vzťah skončí, nemožno od vlastníka nehnuteľnosti bez zmluvného vzťahu so žalobcom požadovať, aby niesol zodpovednosť za prípadný neoprávnený odber, na základe ktorého žalobu bez ďalšieho odôvodnenia zamietol, odvolací súd konštatuje, že tieto závery nemôžu v odvolacom prieskume obstať. Na základe akých dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca mal s konkrétnymi osobami uzatvorené zmluvy na odber zemného plynu a vedel, kto plyn odoberá a kedy sa daný konkrétny zmluvný vzťah skončí, zostalo nevysvetlené. Odvolací súd prihliadnuc na obsah žaloby a na odvolacie námietky žalobcu, ktoré vyhodnotil za dôvodné, z predloženého spisu zistil, že žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali vyššie uvedené závery neboli v konaní produkované, keď žalobca, ani nikdy netvrdil, že by vôbec zmluvy na odber zemného plynu uzatváral, práve naopak, tvrdil, že plyn nedodáva, a že je len prevádzkovateľom distribučnej siete. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávne považoval žalobcu za dodávateľa zemného plynu, ktorý s odberateľmi uzatvára zmluvy o dodávke plynu. Ak na základe takýchto nesprávnych zistení, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, a pri absencii akéhokoľvek vyhodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci, žalobu žalobcu zamietol, nemôže byť jeho rozhodnutie správne.

11. Odvolací súd potom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, nakoľko jeho veľmi strohé odôvodnenie nie je vzhľadom na obsah spisu pochopiteľné a ani preskúmateľné. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že sporové strany majú právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, teda s uplatnením nárokov, a obranou proti takému uplatneniu. Úvahy súdu o skutkových, ale aj právnych záveroch musia byť riadne a zrozumiteľne odôvodnené tak, aby nevznikali pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia najmä zo strany strán sporu, ktorým je takéto rozhodnutie určené. Záverom už len uvádza, že mu neprislúcha hodnotiť a vyvodzovať právne závery z tvrdení a dôkazov, ktoré súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec nespomenul, nebral do úvahy, a ani nehodnotil.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom vykoná navrhnuté dôkazy, a opätovne o žalobe žalobcu rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby boli jeho skutkové a právne závery zrozumiteľné a presvedčivé, a aby na ne strany mohli v prípadnom odvolaní reagovať. Odvolací súd už len pripomína, že žalobca tvrdil, že v nehnuteľnosti žalovaného došlo k neoprávnenému odberu plynu bez uzavretej zmluvy, preto bude úlohou súdu prvej inštancie v prvom rade vyhodnotiť, či žalobca ním predloženými dôkazmi, svoje tvrdenie aj preukázal. Ak dospeje k záveru, že žalobca uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, vyhodnotí dôkazy predložené a produkované žalovaným na svoju obranu, vyhodnotí, ktoré skutočnosti má na základe vykonaného dokazovania preukázané, a vec právne posúdi. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalobca svoj nárok odvodzuje od ust. § 82 ods. 1 písm. a) zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike, preto bude v prípade, ak bude mať neoprávnený odber za preukázaný, úlohou súdu prvej inštancie právne posúdiť pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného (ustáliť, či v posudzovanej veci ide o subjektívnu alebo objektívnu zodpovednosť odberateľa plynu za škodu spôsobenú neoprávneným odberom) a podľa záverov, ku ktorým dospeje, opätovne vo veci rozhodnúť.

13. O náhrade trov konania (aj odvolacieho) rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).